

Invocavit
1. Postní neděle
Mk6,1-6
22.2.2026

Pozdrav:

Milost Pána našeho Ježíše Krista, láska Boží a dary Ducha svatého budiž s vámi se všemi.

Introit:

Hospodin praví: Až mě bude volat, odpovím mu,
v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou.

Píseň: 518

Čtení: Gen32,23-33

Píseň: 523, 532

Kázání: Mk6,1-6

Kromě výletu přes Galilejské moře do krajin Dekapolis se Ježíš pohybuje po Galileji. Má již své učedníky. Je tedy pro lidi učitelem, rabínem, který založil svou školu. Doslova Ježíš se vrací do své domoviny.

Když nastala sobota, začal učit v synagoze. Ježíš dodržuje předpisy zbožného Žida. Činí vše, jak přikazuje páté přikázání.

Bylo zvykem, že rabíni přítomní při shromáždění v synagoze měli prostor, aby představili svou školu, své učení. Můžeme se domnívat, o čem asi hovořil. Ježíšovo učení nám v předešlých kapitolám prozradil svědek víry Marek.

A mnozí posluchači užasli a říkali Odkud to vzal? V předešlých kapitolách jej farizeové, zákoníci a pohané z pobřeží Dekapole vyháněli, neposlouchali a snažili se jej umlčet. Nyní již náhoda odmítačů Ježíšova učení se rozšiřuje na ty přátele a známé, kteří zažili Ježíše jako malé dítě sedět vedle svých sourozenců a rodičů v synagoze.

Kde se v něm vzala tahle moudrost a mocné činy, které mu vznikají pod rukama? Ježíšovy ruce, Boží ruce, které drží pohromadě tento svět. Ježíš není jen učitelem, který něco říká a má své následovníky.

Ježíš je tím, jenž svým slovem mění situaci lidí, ale i nás. To vzbuzuje úžas a možná i podezření. Odkud to ten Ježíš má, od Boha nebo se spojil s temnými silami, aby nás podvedl? A už jsme u toho. Je náboženství, tedy projevy víry, opiem lidstva?

Kde k tomu Ježíš přišel, že mluví o hříchu a oběti? Kde k tomu Ježíš přišel, že mluví o lásce k nepřátelům? Kde k tomu Ježíš přišel, že se máme zastávat těch, kteří kromě modlitby a Boží pomoci nic nemají? Kde k tomu Ježíš přišel, že v slabosti se dokonává síla?

Je tohle nějaká moudrost? Vzbudí toto učení velké činy nebo bude rozdrčeno těmi, kteří pochybují nebo se otevřeně staví proti tomu, co Ježíš nabízí?

Copak to není tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Josefa, Judy a Šimona? A nejsou jeho sestry tady u nás? Nechme stranou dohady o tom, jestli Ježíš byl jedináčkem. To, co nám tady svědek víry Marek servíruje, a vůbec se nad tím nepohoršuje, je Ježíšův lidský příběh a obyčejné lidské vztahy. Matka, bratři a sestry.

Ježíš Syn Boží má lidskou komunitu, své rodiny. Žije nejen jako učitel, léčitel, ale má zde rodinné vazby. Nakonec i tyto vazby přetrhá, pro to, co má učinit. Marek nám dosvědčuje, že Ježíš není jen nějaké fluidum či smyšlenka. Je to skutečnost dotýkající se všech lidí.

Ježíš se pohybuje mezi lidmi, aby ukázal: Bůh vstupuje, obklopuje a je s námi lidmi. Tak jako já žiji mezi vámi, tak Bůh vstupuje do světa. Tak se vám dnes zjevuje, jako syn tesaře. Přijmete to, nebo je to pro vás pohoršení?

A pohoršili se na něm. Že by to bylo tak prosté a jednoduché? Že by Bůh ve svém pozemském Synu zakusil radosti i tíhu lidského údělu? To je skandál! To je pohoršení. Takového Syna Božího nepřijímáme.

To je něco, co člověk nepřijme jinak než u víře. Prostě se k tomu přichytí a drží se toho jako Jákob, který i přes bolest zranění se drží ze všech sil Boha.

Prorok není beze cti nikde jinde než ve své vlasti, ve své rodině a ve svém domě. Jak si nepřipomenout slova Janova evangelia: Do svého přišel, ale vlastní jej nepřijali. To není poukaz na to, že ti venku, ti za zdí kostela, ti jej nepřijímají, ale my křesťané, my to snad přijímáme. Jako osten zní nejen Janova slova, ale i slova Ježíšova. Jako upozornění nám, abychom se zamysleli. Žasneme, udivujeme se nad tajemstvím Božího bytování s námi lidmi?

A nemohl udělat žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. Tak tedy ti, kteří nejsou uzdraveni, málo věří? To se zde neříká. Doposud Ježíš, když vyháněl zlé duchy, uzdravoval posedlého, ochrnutého a přetrhal pouta smrti, tak tito lidé byli ‚sózein‘ – tedy spaseni, zachráněni. Tedy vyrvání ze spárů zmaru své konečnosti. Tady se mluví o tom, že lidé byli ‚therapeuein‘ – tedy uzdraveni. Tak jak se uzdravujeme, když onemocníme chřipkou.

A opravdu, člověk má svobodnou vůli, už od dob zahradě Eden. Proti naší vůli, proti snaze se emancipovat od Boha, proti našemu soukromničení Bůh ani obět Ježíšova nic nezmůžou. Zde se jasně říká: Ježíš není zázračný léčitel, jeho uzdravení je jiného druhu. Jeho uzdravení je moc vytrhnout nás z tenat hříchu.

Pane, prosíme pomoz, když pochybujeme o moci tvého zmrtvýchvstání. Prosíme, vezmi nás za ruku, tak jako Izraelce, a vyved' nás z egyptských zajetí.

Amen.

Píseň: 526

Večeře Páně